

عنوان مقاله:

حاکمیت مقررات کنوانسیون واشنگتن و یا قانون ملی در جهت حل و فصل دعاوی سرمایه گذاری در ایکسید در صورت عدم توافق طرفین

محل انتشار:

مجله علمی حقوق و مطالعات نوین، دوره 4، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ابوالقاسم قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشکدگان فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران.

مهدی سجادی کیا - پژوهشگر پژوهشگاه قوه قضائیه و دانشجوی دکتری تخصصی حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

مصطفی شاهبازی - پژوهشگر و دکتری تخصصی حقوق خصوصی، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

داوری مکانیسمی برای ایجاد تعادل میان خواسته های متعارض اشخاص است و برای دستیابی به این هدف داوران بایستی صرفاً به منافع و خواسته های مشترک طرفین توجه داشته باشند تا براساس آن، اختلاف، مورد حل و فصل قرار گیرد. از سویی قواعد مذکور در عهدنامه واشنگتن در خصوص داوری، که آیین رسیدگی به اختلافات در خصوص سرمایه گذاری بین المللی از سوی ایکسید بین دولت متعاقد و شخص سرمایه گذاری که تابعیت دولت دیگری را دارد، را بیان می کند، برای رسیدگی به دعوی مطروحه خالی از هرگونه قواعد ماهوی می باشد. با این حال در ماده (۱) ۴۲ عهدنامه ی مزبور قاعده ای گنجانده شده است که بیان می دارد، قواعد ماهوی که قابلیت اجرا در دعوی را دارند، دیوان آن ها را مورد بررسی و شناسایی قرار می دهد و بر اساس آن به رسیدگی ماهوی می پردازد. در واقع ماده ی مزبور در خصوص بیان نمونه ای از قواعد حل تعارض قوانین می باشد که در قوانین مختلف چون قانون ملی یافت می شود که مطابق آن قوانین و قواعد، دادگاه اقدام به حل تعارض قوانین می نماید.

کلمات کلیدی:

ایکسید، دعاوی سرمایه گذاری، قانون ملی، کنوانسیون واشنگتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1908154>

